

FREM

MEDLEMSBLAD FOR BOLDKLUBBEN FREM

NR. 3

JUNI 1970

25. ÅRG.

På vej til og fra træning! Øverst: FORKERT — Nederst: RIGTIGT

(Se side 7)

Boldklubben FREM

Stiftet 1886

Adr.: Julius Andersensvej 3, SV.

Kontortid: 13-17 (lørdag undt.)

Postgiro: 65388

Telefoner:

Kontoret Valby 1317

Opsynsmanden Valby 1331

Medlemmerne 30 04 82

Bladudvalget:

I. Henriksen

B. Werge

M. Gebuhr

Tegninger: Geert Jarlkov

Fotos: Henrik Poulsen

Carl Olsen

Slagtermester

VESTERBROGADE 128 . tlf. 21 26 36

Spis CARLS medister,
saftig hakkebøf
eller extra mør bøf

Give your best friend an Ainslie

Scotch Whisky

AGENTUR: UNITED WINE IMPORT A/S, KØBENHAVN

Sekundaafdelingen

Efter mange glimrende træningskampe var det med spænding at man imødeså turneringsstarten for sekundaafdelingens hold, altså fra 2. holdet og nedefter. Især var det interessant at se om 3. holdet ville være i stand til at følge de mange gode resultater fra træningskampene op; mange mente, og med rette, at dette holds træningsmodstandere havde været af en sådan kaliber, at det ikke havde været muligt at konstatere holdets sande styrke. Men det viste sig snart, at al frygt var ubegrundet, for efter at have spillet 6 kampe ligger holdet nu på en 1. plads sammen med Vanløse efter kun at have sat 3 points til, og det må jo indrømmes at være absolut tilfredsstillende.

Mere skuffende må 2. holdets foreløbige indsats siges at være. Skønt man på dette hold finder flere udmærkede spillere, befinder det sig i

øjeblikket på en plads sidst i tabellen kun 2 points fra næstsidstepladsen. For 4. og 5. holdets vedkommende er det glædeligt at konstatere, at det er år siden klubben har haft så talentfulde mandskaber, og de dage hvor det virkelig går for dem, spiller de dejligt inspireret fodbold. Det er dog blot trist, at 4. holdet har været ude for nogle kedelige nederlag, således at deres nuværende placering ikke giver det sande udtryk for holdets styrke. 5. holdet klarer sig fortsat flot og har for 5 kampe 8 points, og ligger således helt i top. Forøvrigt har sekundaafdelingen netop valgt festudvalg, som kom til at bestå af Magnus, Søren, Benny og Tom, og man arbejder i øjeblikket på højtryk på at arrangere en „hattefest“ midt i juni, således at man på ordentlig vis kan følge de sidste festers succes op.

Tom A.

EN TAK fra

Carl Olsen -

Med tak til bladudvalget for optagelsen, sender jeg her igennem vort dejlige medlemsblad, som alle glæder sig til hver gang det udkommer, min hjerteligste tak for alle de fine gaver og venlige tanker til min 60-års fødselsdag. Tak til Sven Petersen, Bendt Werge samt bestyrelsen, ligeledes F.O.B. ved Torgun, Diemar, bestyrelsen og alle kammeraterne, jo det var en mægtig dag, som ellers skulle være i „stilhed“. Allerede om morgenen kom Leif Knudsen og vores gamle ven Svend Eriksen, det var noget, der gjorde en rørt, det vil jeg ønske for alle vore unge kammerater at opleve sådan en dag. Ja, endog fra vore unge spillere i „udlandet“ Fin Villy, Kaj Hansen og Erik Knudsen, og hvis jeg skulle nævne alle, så tror jeg det tog for meget plads i vort blad. Et ønske

i mit fødselsdagsår er, at vi må blive nr. 1, for sikken en fødselsdagsgave, og en mægtig afslutningsgave til Ivan Jessen. Jeg er en af dem, der nærer det forfængelige håb.

Vi er gået godt hjemmefra, og så en dårlig kamp mod Randers, men det sker ikke mere i denne sæson, det tror angrebskæden sikkert heller ikke på, vel Henning, Ole og Printz-lau.

Til slut alt held og lykke for vor gamle klub og fortsat „Røjkammer“ med din gode idé og tanke med det fond, som også har været min i F.O.B. Her kunne man have sendt en fødselsdagshilsen til gavn og glæde i fremtiden for vore unge og gamle kammerater.

Venlig hilsen

Carl Olsen

Et par gode råd til Danmarks målmænd.

Mandag den 7. april skrev Knud Lundberg en artikel i Aktuelt som jeg fandt så interessant, at jeg mente, den også burde i vort medlemsblad.

Jyde.

De reagerer for tidligt - af angst for at komme for sent

Målmandens fejlbedømmelse kostede mange mål i sæsonens første kampe - og vigtige point. Det er klart, at det kniber med afstandsbedømmelsen i starten af sæsonen. Men mange gør det sværere for sig selv.

Sæsonstarten i 1. division var præget af målmandsfadæser. Vejle tabte på det, Frem slap gratis fra Curlei Nielsens store nummer på Idræts-parken - selv om det kostede et mål.

Men Vodschou og Curlei og mange andre var ude at svømme masser af gange. Især da overfor de høje centringer foran mål.

Vi har ikke mange målmænd, der er sikre i disse vigtige indgreb. Og det betyder, at vi i dag er fattige på målmænd af klasse - hvilket gælder helt op til landsholdet.

Jeg håber, at Lykke Sørensen og Leif Nielsen, snart vil vende hjem. De er måske ikke så hurtige som de har været - men det er heller ikke det vigtigste.

Som så mange topmålmænd har vist det, ved at være bedst midt i 30'erne.

Langsommere, men klogere

Det er oplagt, at de er hurtigst midt i 20'erne, når deres muskelkraft og deres reaktionsevne er på det højeste.

Men de bliver klogere med årene. Sikrere. Først og fremmest fordi de lærer at vente.

Sagen er den, at de fleste målmænd spolerer mere ved at være for hurtige end ved at være for langsomme. Især i moderne fodbold - hvor det er så svært at komme på skudhold, at man ofte må afslutte sine angreb med lange centringer og hovedstød.

Så afstandsbedømmelsen bliver afgørende. Målmanden skal ud til alle de høje bolde, han kan nå. Fordi han må bruge sine hænder og derved meget tit kan ikke bare standse fjendens

angreb, men forvandle det til et hurtigt modangreb.

Men alt for ofte står vi med livet i hænderne på grund af en fejlbedømmelse.

Der er god tid!

I virkeligheden er der god tid. De fleste centringer ligger så længe i luften, at målmanden kan nå frem til det rette sted to gange.

Alligevel starter mange, de fleste, af vores målmænd, også af de bedste, alt for tidligt.

Det er derfor, de så ofte bedømmer bolden forkert. Men det er også derfor, de ikke kan nå så højt op, som de ellers kunne.

Fejlbedømmelser skyldes tit det simple, at boldøjet fungerer bedst, når man står stille. Helt stille. Især med hovedet.

For bedømmelsen afhænger af en nøjagtig vurdering af boldens position, fra sekund til sekund, og dermed af dens retning og hastighed.

Men ved at bevæge hele kroppen - og dermed øjnene, der skal registrere - gør man jobbet noget sværere.

Temmelig nøjagtigt dobbelt så svært.

Flakker ikke om i feltet

Man kan lære af cricketspillerne - der skal bedømme både hurtigere og nøjagtigere - hvordan det skal gøres.

De bliver stående. Længe. Med hoved og krop helt stille. Og reagerer så, først når de har bedømt bolden.

Hvis målmænd blev stående til de

var sikre - og så først gik frem - ville de meget sjældnere gå galt.

Men det er jo også nøjagtigt, hvad de gode målmænd gør. Som vi ser det så tit i de store TV-kampe.

De flakker ikke om i straffefeltet for at korrigere deres fejlbedømmelser. De står stille i deres mål. Længe, meget længe. Og så går de ud og snupper bolden.

Netop fordi de venter så længe, får de også tilløb til det spring - der skal sikre, at de kan nå op til bolden foran alle andre - fordi de nu en gang kan bruge deres hænder også.

Det, vi kalder frækhed

Det er klart, at det hænger sammen med selvtillid. Den målmand, der er blevet usikker, reagerer febrilsk, for at være hurtig nok - og er altså ofte for hurtig.

Selv når han bedømmer bolden rigtigt, mister han jo tilløbet til sit spring.

Men de fleste af dem har såmænd aldrig fået at vide, at jo længere de står stille, overfor de høje centringer, jo sikrere bliver bedømmelsen og jo højere kan de nå.

Vi har en lang række målmænd, der er ypperligt skabt til jobbet - men reagerer så hurtigt, at de bliver usikre.

Det vi kaldte frækhed hos Per Henriksen og så mange andre store målmænd - og som afgjort krævede selvtillid - var deres evne til at vente.

Det kan se overlegent ud. Men i virkeligheden gør det dem kun en vanskelig opgave lettere.

Hvad man nok kunne ønske sig for en og anden af vores allerbedste målmænd - og en masse af de andre.

Vi må lære at udnytte den ny fritidslov

Interview med Borgmester Børge Schmidt.

Navn:

Børge Schmidt
Født i Holbæk
Kom til København 1931

Stilling:

Arkivar
Medlem af Københavns Borgerrepræsentantskab siden 1950
Borgmester i København 27/4 - 1970
Medlem af Københavns Idrætsparks Repræsentantskab i ca. 10 år
Formand for Københavns Idrætspark siden 1969
Genvalgt 1970

Interesser:

Flere former for sport
Interessen for sport fik Børge Schmidt fra sin far, der var aktiv sportsmand
Mindes sin far efter datidens skik i gymnastikdragt med mange medaljer på brystet
Svømning: Dyrkede som ung svømning og opnåede en anden plads i bjærgning
Atletik: Blev kaldt Sjællandsmester, men denne titel var vist ikke helt fin i kanten
Fodbold: Spillede fodbold i Tuse Boldklub, men med vanlig beskedenhed ville Børge Schmidt ikke sige på hvilket hold

Interessen for politik startede på følgende måde:

Den kommunale badeanstalt i Holbæk skulle flyttes til et sted i kommunen, som ungdommen mente var forkert. Børge Schmidt talte ungdommens sag over for de kommunale myndigheder, men blev mødt med ordene: „Det kan sådan en ung mand ikke have forstand på“. Men fakta er, at den blev placeret på det sted, ungdommen havde foreslået.

Bladudvalget syntes det kunne være interessant at få en samtale med den nyudnævnte borgmester og formand for K.I. Og midt i maj måned var vi på rådhuset. Efter at have ønsket tillykke med nyudnævnelsen stillede vi første spørgsmål:

Bladudvalget: Vi ved godt, vi lige har fået en tribune i Valby Idræts-

park, men der mangler alligevel noget, f. eks. en overdækket ståtribune. Er der nogle planer om en sådan?

Børge Schmidt: Ikke i øjeblikket, det er der simpelthen ingen penge til. Vi er i gang med store arbejder i Vanløse Idrætspark, Sundby-Hallen, omlæggelsen af Idrætsparkens bane, samt en ny ishockeyhal.

Bladudvalget: Parkeringsforholdene i forbindelse med Valby Idrætspark er om ikke gode, så dog ikke så dårlige som store dele af pressen gør dem til, men vi mener, der mangler en udkørselsvej mere?

Børge Schmidt: Jeg ved, at da vi planlagde Valby Idrætspark, var det meningen, at der skulle føres en vej igennem til Hammelstrupvej, og denne plan er ikke opgivet. Medens vi er ved parkeringsspørgsmålet, kan jeg oplyse, at vi har fået løfte om at måtte parkere på det nye grøntorv ved store arrangementer, og derfra er der kun ca. 10 minutters gang til kampbanen. Der er for mig ingen tvivl om, at det kun er få praktiske problemer, der skal ryddes af vejen, før det er i orden.

Bladudvalget: Det er sikkert for tidligt at danne sig et objektivt skøn om årsagerne til det svigtende publikum i Valby Idrætspark, vi har nemlig ikke mere end 4-5.000 tilskuere i gennemsnit til vore hjemmekampe. Kan vi, når Idrætsparken er færdig til efteråret, lægge vore hjemmekampe der igen, hvis det viser sig, at vi simpelthen ikke har råd til at spille i Valby?

Børge Schmidt: Det er klart, at der kan være mange årsager til den svigtende interesse, bl. a. parkeringsforholdene som vi har omtalt, men inden for en overskuelig årrække kommer S-banen, og selv om stationen foreløbig er døbt Ellebjerg, er der mulighed for at dette bliver lavet om, så stationen kommer til at hedde Valby Idrætspark, og navnet kan så være med til at gøre stedet kendt. Angående Idrætsparkens bane kan jeg sige: Vi er tit blevet hånet af pressen fordi banen har været dårlig, og det er sikkert, at vi ikke starter før banen er fuldstændig i orden. Om Frem igen kan spille alle sine kampe i Idrætsparken, tør jeg ikke udtale mig om, det er da muligt, der bliver en vis prioritering af kampene fra K.I.'s side, så Idrætsparken bliver forbeholdt de store kampe.

Bladudvalget: Det næste spørgsmål er ganske lokalt, men vi syntes perspektivet i spørgsmålet er interessant. De kan selvfølgelig ikke vide, at vi ingen grusbane har haft i vinter, men vi har fået oplyst, at Frem skulle

have en græsbane til disposition hele vinteren, foruden grusbanen. Nu vil vi gerne spørge Dem som formand for K.I. og dermed også for Valby Idrætspark, om det kan være rigtigt?

Børge Schmidt: Det var et værre spørgsmål, men skal jeg svare umiddelbart, så vil jeg tro, at det er muligt, men det er svært at svare på helt konkret.

Bladudvalget: Den nye fritidslovs tales der meget om i denne tid, hvad mener De om den?

Børge Schmidt: Jeg kan sige det på den måde, at efter min mening skal enhver form for idrætsudøvelse være gratis. Nu spørger I jo på Frem's vegne, og derfor kan jeg sige, at jeg mener, at alle faste udgifter for klubben såsom leje, lys, varme, elektricitet o.s.v. skal dækkes af kommunen, og endelig mener jeg, at man skal sætte sig ind i fritidsloven og derefter udnytte den 100 pct., det er derfor, den er blevet oprettet.

Bladudvalget: Københavns kommune og Københavns Idrætspark, hvordan er de knyttet til hinanden?

Børge Schmidt: Københavns Idrætspark er en selvejende institution, der af Københavns kommune er blevet tilskødet grundværdier på ca. 80 millioner kroner. Vi har årligt udgifter for 12 millioner på byggeregnskabet, det samme i tilskud til ydre anlæg, der giver underskud og en lille million i tilskud til lokaler.

Bladudvalget: Hvordan er Deres personlige indstilling til professio-

nalisme i dansk fodbold, og hvis der bliver professionelle vil det så medføre, at eventuelle tilskud til klubberne fra Københavns kommune og Københavns Idrætspark ophæves?

Børge Schmidt: Jeg har faktisk ingen mening om professionalisme i dansk fodbold, jeg har ikke rigtig haft tid til at sætte mig ind i problematikken, men hvis der bliver indført professionalisme bliver de bevilgende myndigheders stilling jo en ganske anden, og jeg vil da tro, at den kommunale støtte vil blive en anden, og at Københavns Idrætsparkes indstilling også vil ændres kan man jo se jævnt før den professionelle boksemanager Mogens Palles lejemål hos Københavns Idrætspark.

Bladudvalget: Nu da vi har fået en om vi må sige idrættens borgmester, hvad så med at realisere de planer der var engang, om at gøre København til vært for de olympiske lege?

Børge Schmidt: Jeg tror ikke København alene kan klare denne kæmpeopgave. Men jeg har flere gange slået til lyd for at vi i et samarbejde med Sverige kunne arrangere legene.

Disse vil kunne foregå i Øresundsområdet fra København til Helsingør og fra Helsingør til Malmö. Inden for dette relativt lille område kan alle de olympiske discipliner foregå, lige fra atletik til sejlsport.

De praktiske problemer kan løses og de økonomiske tror jeg også de 2 lande kan finde ud af.

Næ, det store problem vil vel nok være at få den olympiske komité til at fravige det princip, at kun een by kan være vært for de olympiske lege. For nylig var jeg til en sammenkomst, hvor der også deltog et russisk selskab, og de spurgte bl. a. om København ville arrangere de olympiske lege, jeg gav dem samme svar som her, og de syntes det lød interessant.

Bladudvalget: At det kræver megen tid at være borgmester, er der vel ingen tvivl om, men vi ved i hvert fald, at det kræver megen tid at være idrætsleder, så hvordan klarer De disse to store jobs?

Børge Schmidt: Jeg kan ikke nægte, at det kræver megen tid at være borgmester, men jeg regner med, at når jeg har vænnet mig lidt mere til borgmestergerningen, kan jeg bedre overse min fritid. Det at være i Københavns Idrætspark har været mig en stor glæde, med de mange opgaver man er med til at løse til gavn for idrætsungdommen, så jeg håber at blive ved med at fortsætte i Københavns Idrætspark.

Først i det øjeblik der eventuelt vil opstå kompetencestridigheder mellem Københavns kommune og Københavns Idrætspark vil jeg holde op i Københavns Idrætspark, men hvorfor skulle de også komme?

Bladudvalget vil gerne sige borgmester Børge Schmidt tak fordi han gav os tid til en samtale så tæt på hans udnævnelse.

Det indtryk vi alle tre fik af Børge Schmidt var meget positivt, og vi er overbeviste om, at de kommunale og idrætslige opgaver er kommet i de rette hænder.

Ring og få tilbud hos:

KRØLL'S turisttrafik

Schweitzerdalsvej 63
Rødovre

DAG og NAT
Telf. 41 16 00

Leverandør til FREM

Denne artikel burde læses af enhver fodboldspiller og -leder i hele verden, den burde indrammes og hænges op på sengens hovedgærde og indgå som fast punkt i aftenbønnen, den burde meget mere, *men* den burde først og fremmest *huskes*.

Hvis den mand i det daglige lever op til det, han her siger, må det være en lykke for EVERTON at have ham som manager.

Ib Henriksen.

Vi blev mester på holdindsats

siger EVERTON's manager Catterick,
der har ført sin klub til dens 7. mesterskab.

Med en 2-0 sejr over West Bromwich på Goodison Park forrige onsdag sikrede Everton FC, der har hjemme i Liverpool, sig det engelske fodboldmesterskab i sæsonen 1969-1970. At Everton er en værdig og populær mester, er hævet over enhver tvivl. Det var da også en glad og stolt Harry Catterick, Everton's manager, der kunne lade champagnepropperne springe efter sejren over West Bromwich. Herunder fortæller Catterick om den spændende sæson, hvis afslutning står lige for døren.

Jeg er stolt af Everton over måden, hvorpå vi vandt vort 7. mesterskab. Det er vidunderligt igen at have mesterskabstrofæet på Goodison Park for første gang siden 1963. Men det er endnu mere vidunderligt igen at kunne sige, at vore spillere har bevist, at underholdning og succes kan gå hånd i hånd.

Standarden i engelsk fodbold er højnet, men alligevel er der et par aspekter, som bekymrer mig. Først og fremmest, at flere og flere, såvel managers som spillere, i de seneste år synes at have glemt, hvordan man tager et nederlag.

At vinde er det eneste, der tæller. Nederlag tolereres ikke. En sådan indstilling ødelægger hele pointen i en sportskonkurrence. For at få en vinder, må man også have en taber, og der er ingen skam i at tabe, hvis man har spillet godt og ydet en indsats.

Jeg har medlidenhed med de kommende generationer af spillere og tilskuere, hvis den nuværende indstilling til fodboldspillet får lov at udvikle sig. Den spillefacon, deres bedste-fædre og fædre fortæller dem om, vil

være fuldstændig forskellig fra den, de selv er involveret i.

Vore spillere har vundet den største nationale turnering i verden under de mest vanskelige forhold overhovedet med programmet sammenpresset på grund af VM i Mexico. *De vandt den ved at spille fodbold, ved at indordne deres individuelle dygtighed under holdets krav.*

Og jeg vil gerne tillade mig at tro, at de har underholdt publikum over hele England på vejen mod mesterskabet!

Vi har haft nogle øjeblikke, hvor man uvilkårligt satte sig ned og tænkte: „Hvordan klarer vi mon dette her?“ Men jeg har aldrig følt, at vi på noget tidspunkt var helt „udenfor“.

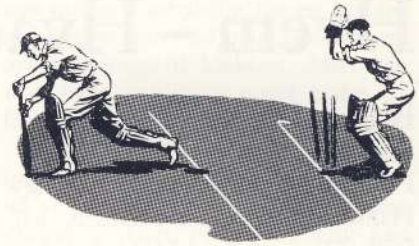
Skader har naturligvis ikke hjulpet, selv om jeg nægter at bruge dem som undskyldning for vor svaghedsperiode ved juletid. Jeg vidste, at vi ville komme igen, og der er ingen tvivl om, at formen er vendt tilbage i det sidste par måneder.

Det var en bet at skulle spille uden vor anfører og centerhalf, Brian Labone, hvis rygskade tvang ham til at ligge stille, samt back'en Keith Newton, der blev skadet, netop som han var ved at finde sig til rette på holdet. På den anden side har de unge spillere, som vi så i stedet måtte bruge, klaret sig overordentlig godt.

At vi har haft så stor succes i år, kan vi takke alle i vor spillerstab for. Vi blev mestre på en god holdindsats og roserne må deles ligeligt rundt til alle.

Harry Catterick,
manager hos Everton

CRICKETafdelingen

Frem har aldrig været bedre rustet trænermæssigt i cricket. Kaj Hjort og undertegnede har i dagene 4. til 9. maj gennemgået MCC's avancerede trænerkursus, som afholdtes i dejligt solskin på idrætshøjskolen i Vejle. Trods det gode vejr blev der arbejdet hårdt både dag og nat, og efter en hård uge kunne vi trække os tilbage med vore eksamensbeviser.

Der var 6 trænere fra hele landet, der bestod dette kursus, d.v.s. resten af landet må dele 4 trænere, det kan vist ikke være bedre. Det skal dog også nævnes, at med denne eksamen har man ifølge fritidsloven lov til at modtage vederlag for sin trænergerning.

På nuværende tidspunkt har drengene spillet to kampe, de har tabt til

Svanholm og vundet over Slagelse. 1. og 2. holdet har begge tabt deres indledende kampe i pokalturneringen.

I kampen mod Slagelse for drenge blev der lavet ny 1. gærderekord af Anton Timm og John Petersen med 130 points, den tidligere rekord var fra 1969, og var på 126 points. Det var Jørgen Belling og Jørgen Ploufmann, der havde denne rekord.

„jyde“

Forsiden:

ADVARSEL

Vi har tidligere i medlemsbladet advaret på det kraftigste mod at skyde genvej over Ellebjergvej. Som vist bl. a. på forsiden har vi denne gang forsøgt at vise den rigtige og den forkerte måde at krydse Ellebjergvej over midterrabatten.

Vi henstiller derfor endnu engang til alle at benytte fodgængerovergang og fodgængerbro ved besøg i

VALBY IDRÆTSPARK

GULD

og

SØLV

Eget værksted for fabrikation af

sports-præmier

✱

OLUF JOHANSEN

Lyngby Hovedgade 49 · Tlf. 87 27 26

Gør som klubben

lad FREDERIKSBERG
REJSEBUREAU blive
Deres rejsebureau —
Hvadenten det drejer
sig om individuelle
eller selskabsrejser

**FREDERIKSBERG
REJSEBUREAU A/S**

FALKONERCENTRET
FALKONER ALLÉ 7. KØBENHAVN F. FA 86 01*

Hvem - Hvad - Hvorfor?

Bladudvalget spørger:

I forbindelse med vort interview i sidste medlemsblad mellem John Hansen og Vilhelm Skousen, har vi i dette nummer bedt fire kendte fodboldledere, Poul Hyldgård A.G.F., Holger Sørensen Hvidovre Idrætsforening, Sonny Thomsen AA.B. og Emil Sørensen F.B., om at besvare følgende spørgsmål:

1. *Har divisionsforeningen sin berettigelse i den nuværende form, eller burde samtlige divisionsklubber optages som medlemmer?*
2. *Kunne divisionsforeningen oprette professionel fodbold i Danmark uden om D.B.U. og i givet fald hvordan?*

POUL HYLDGAARD: A. G. F.
Spørgsmål 1

Da divisionsforeningen blev dannet som en forening af 1. div. klubber, var vi i AGF taknemlige, fordi man inviterede os og OB med, som aktuelle nedrykkere. Vor interesse i det nye skyldtes, at vi først og fremmest betragtede foreningen som en ny „dynamik“ i dansk fodbold, en „dynamik“ vi anså for hårdt tiltrængt. Et nyt forum, der kunne komme med forslag og ideer om, hvordan dansk fodbold kunne indhente det terræn, som vitterligt var tabt, især overfor udlandet.

Efter halvandet års levetid må jeg nok udtrykke en vis skuffelse, idet foreningen synes startet ved at skele til den svenske forening og ud fra princippet: „So ein Ding müssen wir auch haben“.

Divisionsforeningen har ikke gennem en dynamisk målsætning og stillingtagen til problemerne formået at placere sig i dansk fodbold. Jeg tænker her ikke på manglende resultater,

– dem kan man ikke forvente endnu – men jeg tænker først og fremmest på den manglende dynamik. Foreningen har ikke turdet tale „Roma midt imod“, foreningen har ikke evnet at komme med nye konstruktive forslag til ideer i dansk fodbold. Hvor var foreningens formand på DBU's repræsentantskabsmøde i februar 1970? I hvert fald ikke på talerstolen! Hvis divisionsforeningen ikke kan bringe noget nyt, går den samme vej som spillerforeningen – ud i mørket.

Personligt går jeg ind for en udvidelse af foreningen til at omfatte samtlige divisionsklubber, men jeg vil stille det krav, at der først formuleres en målsætning, og at man begynder at tage aktivt stilling til spørgsmål med „sprængstof“ i. Det er ikke noget mål i sig selv at optage flere medlemmer. Foreningen kunne være en hjælp for DBU's bestyrelse, og ikke bare et andet forum for de gamle ideer. Derfor skal udvidelsen vente til foreningen har „manifesteret“ sig. Det er ikke tilstrækkeligt, at give folkepensionisterne gratis adgang til kampene, selv om jeg ikke kan have noget imod det.

Jeg forstår slet ikke nervøsiteten for at „provokere“ eller kaste „brain storming“-ideer på bordet. Vilhelm Skousen sidder på een af de vanskeligste poster i dansk foreningsliv i dag, og han har brug for allehånde ideer og forslag i langt højere grad end kritik. Summa summarum, foreningen har sin berettigelse, den har bare ikke vist det endnu, og derfor skal man ikke tænke på en udvidelse i øjeblikket.

Spørgsmål 2

Før besvarelsen af det andet spørgsmål, tillad mig da en indskudt bemærkning. „Hvorfor skal vi overhovedet have professionel fodbold i Danmark?“ Dette er igen et spørgs-

mål om målsætning. Skal der sættes lighedstegn mellem idrætsklub og fritidsklub, så skal vi ikke have „professionelle“ tilstande i Danmark. I så fald skal det offentlige blot betale, hvad det koster at holde de unge borte fra gadehjørner med hash og LSD. For mig er dette bare ikke nok. Jeg ser sportsklubbernes betydning derhen, at man aktivt skal uddanne dygtige unge til „toneangivende“ samfundsborgere og ikke bare virke som bremseklodder for en uheldig udvikling. For mig er der et meget skarpt skel mellem idrætsklub og fritidsklub, og følger man denne tankegang, ja, da skal vi have „pengefodbold“ i Danmark. Vi skal være uafhængige af „tilfældige“ offentlige tilskud, vi skal være os selv, og vi skal tjene vore egne penge. Til gengæld skal de penge vi tjener, også være vore. Hvor mange millioner er der efterhånden gennem tipsloven „stjålet“ fra dansk fodbold?

Penge tjener vi blandt andet ved at sælge reklamepladsen på bryst og ryg, men også ved at spille det fodbold, som publikum ønsker at se, og ønsker at betale for. Men disse penge tjenes af nogle få hundrede spillere i det ganske land og denne økonomiske basis er nødvendig for alt ungdomsarbejde. „Aktiverne“ skal imidlertid honoreres passende. Topfodbold er en „forretning“, der skal drives som en forretning, og når de „ansatte“ er betalt, da skal overskudet anvendes på ungdommen. Svaret på spørgsmålet må derfor fra min side blive: Jeg ser helst, at DBU tager hånd i hanke med udviklingen, men skulle ledelsen ikke kende sin „besøgelsestid“, da kan divisionsforeningen gå foran ud fra det „rammeforslag“, AGF udsendte i maj 1969. Læser man AGF's forslag nøje igennem, ser man, at vi netop har søgt at sikre det øvrige arbejde i klubben. Miseren er, at kun få er kommet med ændringsforslag til det bedre, men at de fleste har koncentreret sig om at finde fejl og mangler.

Den positive „dynamik“ mangler totalt. Det er efter recepten: Hellere forhindre modstanderen i at få mål, end selv prøve at score. De „små“ klubber tror deres eksistens truet, og forstår ikke, at noget sådant ville være „dødens pølse“ for al fremgang. De ser på deres aktuelle regnskaber og fejlbedmer dermed totalt intensjonen i vort forslag.

Altså – kun nødtvungent udenom DBU – jeg ser bort fra den uoverlagte afvisning af vor udstrakte hånd i februar – og i modsat fald gennem foreningen, thi komme skal og må det, vi må ikke „socialisere“ og „demokratisere“ os selv ihjel.

HOLGER SØRENSEN: H I.F.
Spørgsmål 1

Egentlig er jeg godt tilfreds med den nuværende form, hvor nye 1. divisionsklubber omgående kan optages og nedrykkere fra 1. division kan blive, så længe de ikke går nedenunder af 2. division.

Den nuværende form giver 1. divisionsforeningen gode muligheder for

at varetage de interesser, der først og fremmest er knyttet til klubber indenfor dansk topfodbold.

At divisionsforeningen skulle optage alle divisionsklubber som medlemmer, vil jeg gå imod.

1. divisionsklubbernes interesser er på mange måder vidt forskellige fra de interesser 3. divisionsklubber har.

Bevares, der er mange fælles interesser, men her er DBU's repræsentantskab det rette forum.

Der har været røster fremme om, at divisionsforeningen skulle omfatte samtlige klubber fra 1. og 2. division. Dette vil jeg ikke have noget imod, men så må betingelsen være, at medlemskabet er ophørt, så snart en klub rykker ned i 3. division.

Spørgsmål 2

Om der uden om DBU kan startes professionel fodbold i Danmark, er mit svar et klart ja med følgende begrundelser, at hvis man vil og kan betale godt, kan man også kræve mere af spillerne – der vil blive vist bedre og mere underholdende fodbold. Der-til kommer, at vore spillere i hvert fald ikke går til f.eks. svenske 3. divisionsklubber for en slik. Spillerne

kan bindes kontraktlig for en hel sæson, og vi kan ved salg forlange en overgangssum til klubben. Man kan altså byde publikum noget bedre og får flere tilskuere = flere penge.

Endvidere er der jo intet i vejen for, at den professionelle liga kan bestå af 14 eller flere klubber = flere kampe = flere penge. Endelig kan anføres, at klubber, der betaler spillerne, vil få ekstra tilgang af gode spillere.

Jeg håber dog ikke, at professionel fodbold skal indføres udenom DBU bl. a. fordi mange mindre klubber så vil få færre penge i udlodning fra DBU.

Når jeg vil gå med til, at divisionsforeningen udvides til også at omfatte samtlige klubber fra 2. division, og at jeg helst ser professionel fodbold indført under DBU, er det, fordi jeg håber, at klubledere fra småklubber, der taler så meget imod penge til spillerne, vil forstå, at skal det gå fremad for dansk fodbold, må der ske noget, ellers bliver det sløjt for såvel større som mindre klubber. Jeg håber, at vi kan komme i gang med fornyelsen allerede på næste repræsentantskabsmøde i DBU.

SONNY THOMSEN: AA. B.
Spørgsmål 1

Til det første må jeg bestemt svare, at den ganske afgjort har sin berettigelse, den er endog ganske sikkert kommet alt for sent. Når man ser hvad den svenske serieforening har formået af positive ting og hvor stærkt den står, så er det i og for sig forklaring nok. Men denne forening har haft mange år til at nå det resultat den i dag har nået, vor hjemlige forening har virket i siger og skriver godt et år. Kunne nogen med rime-

lighed have ventet, at den efter den korte periode kunne nå et så stort resultat eller bare noget i retning af dette. Mange klubledere, der er inde på mere moderne regler for dansk fodbold, er lidt utålmodige for at få et resultat, men ville det være relevant eftersom man på forhånd vidste hvordan DBU's topledelse såvel som den store del af DBU's repræsentantskab stod. Vi må nok erkende, at divisionsforeningen for at stå meget stærkt, skal have i første omgang 2. divisionsklubberne med, med på længere sigt også 3. divisionsklubberne med, således at der står en stor blok med fælles interesser samlet, for det første der skal ske, hvis man ønsker dansk fodbolds top skal klare sig internationalt, det er, at man kommer til at se udover sin egen hønsegård, dermed mener jeg, at den omstændighed, at alle de klubber, som ikke kender til forholdene for divisionsklubberne og de betingelser de må arbejde under, det er dem, der i dag gennem store unionsrepræsentationer ved DBU's repræsentantskab faktisk styrer dansk fodbold. Det kan nu engang ikke hjælpe, at vi stadig skal arbejde alene for bredden, når vi alligevel ikke kan forstå, at vi ikke kan klare os med de store fra udlandet. Men det vil nok føre for vidt at diskutere, hvad der siden repræsentantskabet er sagt og skrevet, for det er stadig den samme

viser, der høres fra nær og fjern, den kan de fleste nok alligevel udenad.

Men at man stadig vil regere hen over hovederne på de spillere, der i det daglige skal klare ærterne for såvel klubber som unioner, det er ubegribeligt, det er en dyd for en leder at lede de unge mennesker i en klub, men det er absolut ikke forbudt også at høre disses røst ind imellem.

Spørgsmål 2

Dette spørgsmål har jo været diskuteret mand og mand imellem gennem den seneste tid og særligt efter at AGF kom frem med deres forslag.

Jeg tror ikke det vil være divisionsforeningens opgave at søge oprettet en professionel liga herhjemme, tankerne går uvilkårligt til Holland, der blev det jo i sin tid praktiseret med nogle få klubber som udbrydere, hvorefter man senere atter fandt sammen og med professionel fodbold siden, jeg er stadig så meget optimist, at det vil lykkes på fornuftig vis, at komme et skridt videre herhjemme, jeg vil dog også lige gøre opmærksom på, at der ved sidste møde i repræsentantskabet ikke skulle flyttes så mange stemmer, før der i det mindste var flertal for vort forslag fra AA.B, altså almindeligt flertal, og jeg er overbevist om, at der må være almindeligt flertal næste år for de samme tanker.

Til gengæld tror jeg også det er sidste chance for de, der går imod disse tanker, jeg tror nemlig, at lykkes det ikke næste gang at komme videre, ja, så tror jeg ikke, det vil være muligt at stritte imod, så vil nogle sikkert arbejde for at starte en professionel liga herhjemme, og de klubber der i dag siger nej vil sikkert hurtigt ombestemme sig, for jeg tror ikke nogen storklub tør blive stående tilbage, risikoen for ikke at komme medens tid er, vil givet være for stor.

Jeg håber ikke på en sådan udvikling, idet jeg mener, at en ordning på hele problemet tilpasset vore danske forhold og midler, uden den helt store reklameindflydelse, vil være det sundeste for dansk fodbold, der er jo ingen der siger, at vi absolut behøver at efterabe andre nationer, hvorfor skulle vi ikke finde en form, som var ideal for dansk fodbold, men så nyter det heller ikke stadig bare at sige njet til det hele, og komme med alt dette skræmmeri om skatter o. s. v. Selvfølgelig skal der svares skat, men af præmiechecks er det dog endnu ikke krævet, jfr. de idrætsgrene, som på nuværende tidspunkt benytter dette system. Men jeg mener ikke divisionsforeningen skal oprette professionel fodbold i Danmark. Det hele skulle helst foregå under DBU's auspicer,

og i øvrigt skal divisionsforeningen ikke altid kun lægges ud som en modpol til DBU, tværtimod skulle der gerne kunne dannes et godt og frugtbart samarbejde med DBU, selvfølgelig ud fra de interesser divisionsforeningen er sat til at varetage. Jeg er da heller ikke i tvivl om, at DBU's ledelse vil se lige sådan på sagen, men lidt mere moderniserede briller skader jo aldrig, og man kan vel ikke for-tænke klubledere, som DBU's ledere jo selv har været i, at de også tænker på deres klubs spillere og ikke alene på den enkelte eller få der fra klubben nyder en luksustilværelse som landsholdsspiller, de andre spillere kan nemlig ikke se forskellen så meget, de er jo med til gennem et holds gode resultater at hjælpe den enkelte på landsholdet, for det er som regel de bedste hold, spillerne kommer fra til landsholdet, og i øvrigt er vort standard ikke så forfærdeligt meget forskellig de enkelte spillere imellem. Man kan i hvert fald ikke regne med at den lille gulerod, der hedder en landsholdspillemester, kan få hele den store stab af lige så trænedede divisionsspillere, til at ligne en underernæret sulten kanin.

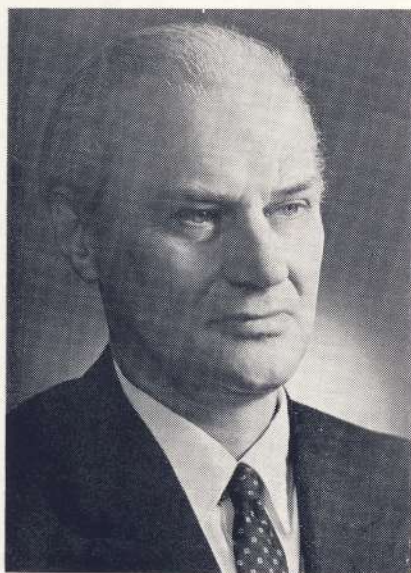
— — —

I øvrigt mener jeg, at den gode

Vilh. Skousen, som jeg in mente både sætter megen pris på og også aner-kender som en dygtig leder, i sine synspunkter og diskussion med John Hansen gør sig skyld i flere forkerte slutninger, som i også indenfor bla-dets redaktion og ligeså John var inde på, men står stadig og hænger i luf-ten, bl. a. kan landsholdet og klub-spillerne da ikke have hver sin ama-tørstatus, enten må man modtage no-get eller også må man ikke og lige-gyldigt om man er på landshold eller ej.

Videre var der overtrædelser af lo-vene, indbyder de nuværende systemer ikke mere til dette? Vore spillere her-hjemme er ikke amatører i ordets egentlige betydning, men ej heller professionelle eller halve af dette for det indebærer, at man enten lever helt eller halvt af sin sport.

Det med de to hollandske klubber, der tjener penge er heller ikke rigtigt, der kan da i det mindste med sikker-hed nævnes fem klubber mere, men i samme stund må også nævnes, at de bedste tjener mange penge internatio-nalt og flere end de har behov for, medens de øvrige trods alt lever og deres spiller lever også godt, og deres ungdomsafdelinger trives udmærket, de har i hvert fald større ungdoms-afdelinger end vi har herhjemme.

EMIL SØRENSEN: F.B.

Spørgsmål 1

Jeg ved ikke hvilket formål divisionsforeningen tjener, og kan derfor vanskeligt udtale mig om dens beret-tigelse. Den består kun af 1. divisions klubber, der lige har været i 1. divi-sion, og må vel derfor skulle vare-tage interessen, som er specielle for

sådanne klubber, hvad de så kan væ-re. Disse klubber er alle repræsenteret i DBU's repræsentantskab, og 5 af DBU's bestyrelsens 15 medlemmer kommer f.t. fra 1. divisionsklubber. Deres ønsker må vel derfor kunne komme frem direkte, og det er måske af den grund, man overhovedet kan rejse spørgsmålet om divisionsforenin-gens berettigelse?

Hvis alle divisionsklubber optages i divisionsforeningen, vil denne komme til at bestå af 48 foreninger, der alle har mulighed for at udtale sig og stemme direkte på DBU's repræsen-tantskabsmøder; også en stor del af lokalunionernes repræsentanter kommer fra divisionsklubber. Det kan alt-så ikke være for at komme til orde overfor DBU, at man skal samle 48 klubber i en divisionsforening, med-mindre man da vil danne en pres-sionsgruppe, hvilket ikke synes så til-talende. Og mon ikke ulighederne di-visionsklubberne imellem er større end det, der kan samle, navnlig når divisionsklubberne sættes i modsæt-ning til landets øvrige klubber?

Hvis min klub indbydes til at lade sig repræsentere i en divisionsfore-ning, vil vi da naturligvis deltage,

men personligt mener jeg ikke, vi har brug for flere gruppedannelser.

Spørgsmål 2

Det var et rart kontant spørgsmål. Ikke noget med om det er rigtig eller forkert at indføre professiona-lisme, men simpelthen: Kan det lade sig gøre?

Jeg tror ikke, tilhængerne af pro-fessionel fodbold har tænkt dette rigtigt igennem. De forestiller sig, at de kan forhindre de bedste spilleres rejse til udlandet, at spillestandarden derfor vil stige meget og dermed også tilskuertallene, så høje spiller-lønninger kan betales. De gode spil-lere, der rejser fra Danmark, får imid-lertid gennemsnitlig 100.000 kr. pr. kontraktår og dertil høje månedsløn-ninger, bonus m.v. Det vil vi aldrig kunne konkurrere med. Danmark er et lille land og et rigt land. Befolk-ningen har råd til andet end fod-bold. De store tilskuerskarer ses i lan-de med lav levestandard. Selv i England er det ikke almindeligt, at folk har bil og sommerhus, og England har med 10 gange så mange indbyggere kun godt 60 1., 2. og 3. divisions-klubber.

Har man i øvrigt i Frem tænkt på, hvordan det vil gå, hvis professionel fodbold indføres? Startede man i dag, ville vel AaB og Hvidovre få et mægtigt forspring i kraft af deres penge-kasse. Hvis disse klubber begyndte med at betale f. eks. 1000 kr. i spiller-løn pr. måned, ville nærliggende klubbers spillere så ikke føle sig fristet til at søge derhen? Nogle ville nok være til at overtale. De klubber, der starter med et forspring, vil kunne købe de andre klubbers spillere og etablere sig som permanente topklubber. De ville få flest tilskuere, derfor de største entréindtægter og størst mulighed for gode kontrakter om reklamer på spillerdragterne. De kunne stort set holde op med selv at opdrætte spillere, det ville være lettere og billigere at købe andre klubbers opdræt. Ville Frem i en sådan situation kunne holde på sine spillere?

Og når nogle klubber blev stadig mere overlegne, hvordan ville det i øvrigt så gå med jævnbyrdigheden og tilskuerinteressen?

Spørgsmålet angår kun den mulighed, at nogle klubber går ud af DBU og starter en *belt* professionel turnering. Det er sikkert klogt. Alle halv-kvart- eller anden brøkdels - professionelle ordninger vil automatisk arbejde sig hen imod fuld professionalisme.

Hvis det ikke ville være så ødelæggende for dansk fodbold, kunne man unde de hårdkogte tilhængere af professional fodbold, at de fik lov til at prøve, hvordan en professionel række ville klare sig i Danmark.

Johnny Jeppesen

Det er denne gang en af vore gamle kendinge, vi skal præsentere. Johnny Jeppesen, vel nok en af de bedste 2. holdsspillere Frem har haft, er 29 år gammel, 182 cm høj og vejer ca. 79 kg, og er af profession montør.

For ca. 19 år siden startede han på et af vore lagkagehold under træner Valdemar Petersen, og kom hurtigt på vore bedste hold. Johnny har gennem hele ungdomsafdelingen spillet på diverse 1. hold, og har i denne periode været med til at vinde 4-5 turneringer.

Som senior skulle der gå et par år før han fik sin debut på vort 1. hold, hvor det indtil dato er blevet til 57 kampe. Af 2. holdskampe er det kun blevet til 130, da han omtrent lige så mange gange har været reserve til 1. holdet. Johnny er kendt for at lave mange mål, og har flere gange været topscorer på 2. holdet. Dette har måske også været hans handicap, for lige så tit han kom på 1. holdet for at lave mål, lige så tit blev han sat af, når han ingen lavede.

Om det rent interne på 2. holdet siger Johnny: „Vi har følt os en lille smule forbigået bl. a. ved fester og nu det med reklamerne, sådan at forstå, at jeg mener klubben burde tænke lidt mere på sine 2. holdsspillere, for de er trods alt sparringspartner for 1. holdet“.

Johnny Jeppesen er en af dem vi kan betegne som en ægte „Fremmer“, og vi håber fremover, at Johnny, uanset hvilket hold han spiller på, vil blive ved med at lave mange mål, så vi også kan kalde ham for „målkonge“.

Bent Hanssons Autolakering

Gl. Køgevej 75
Telefon 30 72 90

1. klasses arbejde
Forlang tilbud

Børne- og fritids- ulykkesforsikring

skal man ha'

i **BALTICA**

tal med *Ole Christiansen*
(jyde)

telefon
46 09 88 - GO 9014

**HOTEL
KONG FREDERIK**

Vester Voldgade 25-27 - København V
(01) 12 59 02 Telex: 2702

Fisk - Import - Export - Kommission

TELEFON: 12 49 06

FISKETORVET - KØBENHAVN V

HUSK at stof til bladet
skal være blad-
udvalget i hænde senest den

25. juli

Uafhængig af økonomiske interesser og partipolitik!

af Benny Schytte

Efter nogle måneders fravær fra foldboldklubben FREM i aktivistisk henseende, men dog ikke i tankevirksomhed, vil jeg gerne komme med nogle betragtninger over nogle markante beslutninger, som er sket i de første måneder af året 1970. Året 1970 vil stå som et historisk år i Frem's historie.

Især to ting har optaget min opmærksomhed, hvor jeg dog kun ser den ene som noget positivt. Det er „kollektiviseringen“ af sekundaholdene (3., 4., 5. holdene). Den negative side er indførelse af reklame i boldklubben Frem, som jeg først vil beskæftige mig med.

Min orientering om indførelse af reklamen i klubben, som vel nok også gælder for de fleste af klubbens medlemmer er kun sket gennem klubbladet. Det er derfor sparsomt med materiale jeg kan bedømme, hvordan beslutningerne er taget, men det må jo være klubbens mening, siden vi ikke bliver informeret om de faktiske forhold. Bestyrelsen er vel klar over hvilke konsekvenser en sådan beslutning kan få, men jeg vil dog først se på, om det overhovedet er korrekt efter Frem's love, at man træffer sådan en beslutning uden at spørge sine medlemmer til råds.

Det forekommer mig yderst mærkeligt, at man på klubbens generalforsamling den 12. januar 1970 ikke beskæftigede sig med indførelse af reklame i klubben. Man måtte have været klar over, på daværende tidspunkt, at dette spørgsmål ville blive et aktuelt emne, som *de* skulle tage stilling til. Hvordan kan bestyrelsen være sikker på, at de havde siddet på deres poster i dag, hvis medlemmerne havde været klar over, at de ville have indført reklame i boldklubben Frem.

Det kan da ikke være meningen, at klubbens medlemmer ingen indflydelse skulle have på den største og vigtigste beslutning som overhovedet er taget i klubbens 84 års levetid.

Jeg er helt klar over, at jeg kan skrive lige så tosset jeg vil, for nu må vi se i øjnene, at vi i to år, ikke kun skal stå som repræsentant for Boldklubben Frem, men også for en eller anden tosset reklame.

Ved at snuse mig lidt omkring i klubben har jeg fået oplyst, at man har spurgt første- og andenholdsspillerne om de var interesseret i at løbe rundt som små reklamesøjler. Svaret var bekræftende, underforstået, at de derved SELV ville kunne drage nytte af de indkomne penge. Efter hvad jeg er informeret, vil man bruge pengene til en Østen-rejse for førsteholdsspillerne. Som vi alle ved for-

udsætter klubberne i Østen og andre lande, at der skal være mindst fem landsholdspillere på holdet. Da det på nuværende tidspunkt ikke ser ud til at boldklubben Frem skal være repræsenteret på det danske landshold, vil det medføre, at vi skal medtage fem spillere fra andre klubber, hvilket igen vil sige, at få spillere plus nogle udenforstående vil få glæde af de „mange“ penge klubben tjener ind på medlemmernes reklamering. *Er dette rimeligt? ? ?*

Når jeg skriver medlemmernes reklamering, mener jeg det bogstaveligt, idet vi, som heldigvis ikke er blevet en reklamesøjle, alligevel indirekte står i forbindelse med en reklame, som er blevet os pålagt af et besluttende organ, som ikke havde fortalt os om deres hensigter.

Hvorfor skal vi ikke indføre reklame i Frem, når alle andre gør det?

Det kunne jo være vi tænkte os om inden vi tog sådan en beslutning, men AK det gjorde vi ikke. Vi har dog alligevel chancen for at springe ud af det igen om to år, hvis vi på nuværende tidspunkt ikke bliver afhængig af de „sølle“ penge. En undskyldning for at VI ikke tænkte os om, kan vi let fremdrage, da det jo var nogle få mennesker, som bestemte vores mening, men i dette tilfælde behøver der jo ikke at gå to år før vi kan vælge mennesker, som spørger OS (klubbens medlemmer) før de handler.

Overskriften på artiklen hedder uafhængig af økonomiske interesser og partipolitik, og her vil jeg starte med et citat fra medlemsbladet april 1970 underskrevet B. W., hvilket er klubbens næstformand. Han skriver: „Da vi er vidende om, at der ofres umådelige beløb på reklamering inden for netop denne branche, er vi naturligvis kun en lille brik i det store spil (endnu), men vi tror (firmaets navn undladt af undertegned) vil få glæde af samarbejdet med os, ligesom såvel spillere som klubben vil få glæde af den økonomiske fordel det er med denne reklamering, der giver et pænt beløb i den slunkne kasse“.

Når B. W. skriver „endnu“ ligger der vel det i det, at han håber, at firmaet vil få stor økonomisk fordel på vores bekostning. Hvis de får stor økonomisk gevinst vil de nok betale endnu mere til os for at reklamere for dem. Kan man være så blåøjet at tro på sådan en frase? Der er vel ingen i klubben, der nærer nogen illusion om, at boldklubben Frem vil få adgang til den sandsynlige kapitalgevinst som firmaet får, når den almindelige undertrykte arbejder ikke

engang ved, hvor meget han reelt tjener ind til firmaet i forhold til sin løn.

I vort nuværende kapitalistiske samfund bliver vi proppet med reklame ind i hovedet, uden at vi har nogen som helst chance for at stritte imod. Men skal det være meningen, at vi selv skal være medvirkende til at forøge reklamens magt ved at rende rundt som små reklamer og være medvirkende til, at folk, som vi overhovedet ingen tilknytning har til, skal høste fordel på vores bekostning.

Reklamens altovervejende mål er at indtjene profit, at tjene offentligheden bedst muligt bliver betragtet som et sekundært anliggende, og holdes inden for grænserne af, hvad profitmotivet tillader. En løgn, der kan hjælpe med til at styrke profitten, betragtes som en tilladelig løgn. Naturligvis må løgnerne ikke være så oplagt, at den kan føre til eventuelt skade på selskabets profit.

En væsentlig del af al reklame bygger på forestillingen om den tilladte løgn, og dette bedrag underminerer gennem mætning og gentagelse indstilling og etik hos voksne, børn og hele familien.

Ved at reklamere for et firma støtter vi, de få folk som i forvejen sidder på den store kapital og har en kolossal samfundsmæssig magt, som er til store skade for demokratiets eksistens. Det vil sige vi støtter en po-

litisk magtfaktor. Nogle vil måske sige, man kan jo bare lade være med at blive påvirket af disse reklamer, men det er vist en banal tankegang, hvis man prøver at undervurdere reklamens betydning. De kan lade være med at gå til fodbold, så ser de ikke klubbernes reklamer, men det var vel ikke meningen med indførelse af reklame.

Hvor mange gange bliver det ikke sagt, at vi skal holde sport og politik adskilt, men hvis indførelse af reklame ikke er en politisk handling, efter de menneskers mening som har været medvirkende til at indføre reklame i klubben, må de hellere revidere deres opfattelse.

Det er måske lidt mærkeligt, at man i et klubblad skal komme ind på reklamens politiske betydning, men det er en nødvendighed for at forstå, hvorfor jeg reagerer så kraftigt mod reklamens indførelse i klubben. Da vi er en lille brik i det store spil, støtter vi også hele magtspelet omkring reklamen, hvilket igen vil sige, at vi går ind for et bestemt samfundssystem, som i høj grad går mod flertallet af boldklubben Frem's medlemmers interesser.

Er det ikke en falliterklæring, at man må ty til kapitalstærke foretagender for at en klub kan eksistere, fordi interessen for fodbold er blevet dalende? Vi har tydeligt set, hvordan fodbold er blevet et mareridt at se

på, fordi penge spillede en afgørende rolle. Et tydeligt eksempel er det i Italien, hvor det ikke mere er fodbold for fodboldens egen skyld, men hvor firmaer poster mange penge i en fodboldklub, for at den skal blive bedt mulig placeret, for derigennem at styrke sin egen stilling rent forretningsmæssigt. Er det virkelig vores mening, at vi tilstræber sådanne forhold herhjemme? Hvis vi kigger os lidt omkring, f. eks. på et af vores germanske broderfolk, angel-sakserne, (England) kan vi der finde helt andre forhold, som vi hellere må stræbe hen imod. Lad os sætte hoveder i blød, f. eks. under Frem's fortræffelige brusere, og finde på helt andre prisværdige metoder, hvorpå vi kan motivere folk til at komme til fodbold, så vi igen bliver uafhængig af økonomiske interesser. Eller skal vi synke hen i erkendelsen af, at kapitalen endnu engang har sejret, men denne gang på sportens område.

Støt mig i min formodning om, at det sidste ikke skal gå i opfyldelse, og lad os stå som et eksempel for andre. Til bekæmpelsen af interesser som medvirker til sportens og derigennem fodboldens undergang (i bogstaveligste forstand).

Mine betragtninger om „kollektiviseringen af sekundaholdene (3., 4., 5. holdene) kommer i næste nummer.

Juniorholdet på påsketur

af Frank Pebrson

B.K. Frem's juniorer var i påsken inviteret til et stort internationalt stævne i München af den tyske klub Wacker München.

Der deltog spillere fra Frankrig, Tyskland, England og B. K. Frem som eneste deltager fra Norden. På turen deltog 15 spillere og de to ledere Egon Knudsen og Helmuth Diermar. Alle havde set hen til turen med stor spænding.

Kl. 6.30 mødtes vi på hovedbanen, hvor vi tog afsked med vore forældre og kørte mod München kl. 7.00. Turen, der skulle vare 15 timer, var meget anstrengende og først kl. 22.15 ankom vi til München banegård, hvor vi blev modtaget af Manfred Tøfler. Herefter blev vi i bus kørt til Grünwald Sportsskole, hvor vi fik serveret

et måltid mad, og derefter blev vi indkvarteret på vore værelser.

Lørdagen morgen blev vi efter at have spist morgenmad på sportsskolen, kørt til Wackers anlæg, hvor der var officiel åbning af stævnet. Vi skulle spille dagens anden kamp mod Ulrik le Fevres klub, Borussia Münchengladbach, denne kamp endte uafgjort 0-0, men her havde vi dog chancer til et par mål i første halvleg, det bør dog bemærkes, at de fleste af de spillere på de andre hold var 16-17 år gamle, mens vi var 15-16 år. Allerede kl. 11.55 skulle vi i kamp igen, denne gang mod Bayern München som fuldt fortjent vandt 2-0. Bayern var os fysisk overlegne, og de fleste af spillerne ville i Danmark spille på et ynglinge hold. Om efter-

middagen var vi til fodbold på München stadion og se en kamp i Bundesligaen mellem Bayern München og Stuttgart, og derefter var aftenen til fri disposition.

Søndag morgen skulle vi spille dagens første kamp mod 1860 München. Her tabte vi også 2-0, men var meget uheldige med en del chancer. Kl. 12.00 fik vi middagsmad på Wackers anlæg. Og efter maden blev vi i bus kørt ud til et stort klubanlæg, hvor vi skulle spille mod det franske hold Nantes, hvor Steen Rømer og Allan Michelsen spiller, her tabte vi med 1-0 efter en god indsats i betragtning af, at Nantes senere vandt turneringen. Eftermiddagen tilbragte vi her på stadion, hvor vi bl. a. så en seniorkamp. Herefter tog vi ud for at

spise på egen regning efter at have sørget for at Knudsen og Diemar var kommet afsted til klubanlægget med alle vores fodboldtasker.

Mandag morgen kunne vi sove længe, fordi vi først skulle spille kl. 15.00. Ved 10-tiden tog vi afsted ud til Olympiadebyen, hvor vi så det allerede nu færdige ishockey stadion, herefter fik vi lejlighed til at komme op i Olympiadetårnet, som er 258 m højt, her kunne vi rigtig se ud over München. Oppe i toppen af tårnet var der en drejende restaurant. Om eftermiddagen skulle vi så spille mod det engelske hold Berrow-In-Furness Boys, og vi fik i denne kamp en meget dårlig start, idet der kun var spillet 10 minutter af kampen, da vi var bagud med 2-0. Det lykkedes os dog at udligne inden der var halvleg, og da vi kort før tid scorede sejrsmålet havde vi publikum fuldstændig med os, da det jo dernede er uhyre sjældent at hold vinder 0-2 til 3-2 sejr, det bør måske lige bemærkes, at der

til denne kamp var 800 tilskuere, som hver havde betalt 3 D-mark, ca. 6 kr., for at komme ind på stadion. Kl. 17 spillede vi stævnets sidste kamp mod værtsholdet Wacker München. Vi startede i modsat tilfælde af kampen for nemlig med at score inden der var spillet 5 minutter, men gik herefter i stå og kort før tid udlignede Wacker til 1-1, hvilket blev kampens resultat. Herefter forelå den endelige stilling, som blev: 1. F. C. Nantes, Frankrig, 2. Bayern München, 3. 1860 München, 4. Borussia Mönchengladbach, 5. B. K. Frem, Danmark, 6. Wacker München, 7. Berrow-In-Furness Boys, England.

Herefter var der afslutning, hvor vi modtog et smukt fad med inskription. Kl. 18.00 var der aftensmad i klubhuset, og derefter var der lejlighed til at tage ind til byen for sidste gang eller køre hjem for at pakke.

Tirsdag morgen blev vi vækket kl. 5.30, hvorefter vi tog ind på München banegård og spiste morgenmad. Hjem-

turen startede kl. 8.00, hvor vi tog afsked med Manfred Tøfler, som allerede nu spurgte, om vi kom igen næste år, hvilket vi naturligvis ikke kunne svare på nu. Herefter kørte vi mod Hamburg, hvor vi ankom kl. 16.00. Desværre for sent til at nå den næste forbindelse til København, det betød, at vi måtte vente i to timer i Hamburg på næste tog. Da vi langt om længe nåede frem til færgen mødte der os en stor overraskelse: nemlig maden ombord på færgen, som bestod af svinekotelet og frugt til dessert, et virkeligt godt påfund af de to ledere. Herefter gik resten af turen til København regelmæssigt og kl. 23.10 var vi hjemme ca. 2 timer forsinket. Alle var trætte af den meget lange togtrejse, men samtidig tilfredse og glade over, at den var overstået. På hovedbanen blev vi modtaget af hr. Børge Moosfelt og af vore forældre. Vi vil gerne takke Frem og de to ledere for en god og oplevelsesrig tur vi havde i påsken, TAK!

Ny triumf for ynglingene!

Vinder af turnering i LUND

Pinsen bød heldigvis på fantastisk godt fodboldvejr. Vi skulle sejle med Øresundsbådene kl. 15.15 lørdag eftermiddag. Kl. 16.50 ankom vi til Malmö, hvorfra vi skulle med toget til Lund kl. 17.15. Ved ankomsten til Lund station havde vi regnet med, at en arrangør ville vise sig, men det skete ikke. I stedet sørgede nogle taxi'er for, at vi kom hen til „Klostergårdens idrætsanlæg“, hvor vi skulle tilbringe de næste 2 nætter. Kl. 18.00 skulle vi spise middagsmad.

Efter morgenmaden søndag morgen så dagens fodboldprogram således ud:

Gruppe A

Drumchapel - Klepp	3 - 1
Rønne - Daventria	2 - 4
Drumchapel - Rønne	8 - 0
Klepp - Daventria	0 - 1

Gruppe B

Kriftel - Frem	0 - 3
Viking - Lund	0 - 0
Kriftel - Viking	0 - 2
Lund - Frem	0 - 4

Som det ses, lagde vi ud med at spille mod det tyske hold Kriftel 07, som

vi i forvejen var blevet advaret imod af Mosfeldt før vi tog hjemmefra. Det blev sagt, at tyskerne var ret stærke.

Men intet kunne gøre os bange, når vi havde Lars „Munken“ Larsen og Preben Rasmussen med i forsvaret. Med to så gode spillere fik vi hurtigt greb om spillet, og efter 12 minutters spil kom vi foran 1-0 ved Nuser. 6 minutter senere var han igen på pletten og øgede til 2-0. Efter pausen overtog vi fuldstændig spillet, og hvis kampens resultat skulle svare til spillers fordeling, skulle vi vel have vundet 9-0. Men det kneb for angrebet med at slutte af, imidlertid lykkedes det dog Palle Jensen at få scoret en enkelt gang, så kampens resultat blev 3-0 til os.

Efter at have fået en masse sodavand og boller, skulle vi spille igen kl. 14.00. Vi skulle møde klubben Lund, som i virkeligheden bestod af spillere fra alle Lunds fodboldklubber, altså et udvalgt hold. Det gjorde imidlertid ikke noget, for vi vandt kampen så sikkert som 4-0 efter at 1. halvleg var endt 0-0. Bent Carlsen, som igennem hele turneringen var en farlig og berygtet centerforward, scorede alle 4 mål.

Mandagens program så således ud:

Rønne - Klepp	0 - 0
Viking - Frem	1 - 4
Daventria - Drumchapel	0 - 7
Lund - Kriftel	3 - 1

Finalekampe

7.-8. plads:	
Rønne - Kriftel	4 - 1
5.-6. plads:	
Klepp - Lund	1 - 4
3.-4. plads:	
Viking - Daventria	3 - 2
Finale:	
Frem - Drumchapel	3 - 2

Vi startede kl. 10.00 med at spille vor sidste kamp i vores gruppe mod Viking fra Bornholm. Vi behøvede blot at få uafgjort for at komme i finalen.

Efter at have presset hårdt i de første 10 minutter kom vi foran på et mål af „Munken“. Det var åbenbart forsvaret, der skulle sætte angrebet i gang, for „Munken“ måtte hentes frem til et hjørnespark, og her øgede han til 2-0. I starten af 2. halvleg fik Viking reduceret på en forsvarsfadæse. Hermed var det som om vi fik en saltvandsindsprøjtning, og først fandt Bent „Nuser“ Carlsen vej til garnet, derefter Palle Ravn.

Slutresultat

	K	V	U	T	Mål	P
Frem	3	3	0	0	11-1	6
Viking	3	1	1	1	3-4	3
Lund	3	1	1	1	3-5	3
Kriftel	3	0	0	3	1-8	0

Så var vi i finalen og vore modstandere var Drumchapel fra Skotland. Et hold på hvilket 2 af spillerne halvvejs var professionelle. De havde fået tilbud henholdsvis fra den engelske storklub Northampton og den skotske 1. divisionsklub St. Johnstone. Så det var forståeligt, at vi lod os imponere af dem i 1. halvleg.

Men da vi opdagede, at de var til at tale med, fik vi mere greb om spillet. Takket være Preben og John på midterbanen og „Munken“, som helt neutraliserede skotternes angreb. Vor centerforward Nuser og h.in.w. Bent Andersen havde begge i første halvleg et par gode forsøg, som med lidt held havde givet mål. Efter ca. 10 minutters spil var Søren Lund så uheldig at forvride sit knæ, hvorefter vi måtte indsætte 12.-manden, Arne Werge.

I anden halvleg fortsatte vi det gode spil, og det resulterede i nogle virkelige gode angreb, hvor vore afslutninger foran mål, måske var lidt for sjuskede. I alt fald endte den ordinære kamp 0-0. Så skulle vi spille omkamp 2 x 15 minutter.

I omkampen kunne man se, at vi i hvert fald var i lige så god kondition som skotterne. De var imidlertid en smule mere fysiske stærke end os. Omkampen endte ligesom den ordinære kamp 0-0. Der skulle en straffesparkkonkurrence til for at afgøre kampen. For os sparkede „Munken“, Arne Werge, Bent „Nuser“ Carlsen, Jan Kikkenborg og Preben Rasmussen. Skotterne lagde ud med at sparke alle deres 5 spark, og kun 2 gik ind hos vores stærke „kipper“, Thorleif. Så skulle „Munken“ sparke, han satte den sikkert ind til stillingen 2-1. Arne Werge ville ikke stå tilbage for ham, så lige så sikkert udlignede han til 2-2. Derefter skulle det vise sig om turneringens topscorer, Nuser, kunne score en gang mere. Det kunne han imidlertid ikke, men det kunne Jan Kikkenborg. Han skød lige på målmanden, som fik fumlet bolden over stregen til 3-2. Vor sidste skytte, Preben, skød forbi (et meget ukoncentreret skud). Dermed kunne vi med god samvittighed få overrakt pokalen og diverse præmier.

De deltagende spillere vil til slut takke vor træner, Henning Petersen, og leder, Ove Sørensen, for den gode udbytterige tur, som rummede et virkeligt godt kammeratskab.

Finn Rosleff

NYT FRA STÆVNET

De af D.B.U. udstedte divisionskort giver adgang ude og hjemme i Danmarksserien, hvor stævneklubberne møder hinanden.

B. 1903 og Hvidovre vil på formandsmødet i oktober sandsynligvis komme med følgende forslag, der vil gælde for kampe stævneklubberne imellem: Ungdomsspillere gratis adgang — aktive og passive halv pris til ståpladserne.

Den fynske stævnesammenslutning vil i år ikke deltage i Messebyturneringen, men det vil „Stævnet“ i København, og det er, som tidligere, den stævneklub, der er bedst placeret ved forårets afslutning, der deltager.

Ib Henriksen.

**sven
petersen**
INTERNATIONAL SPEDITION

Im- og Eksportspedition

Toldklarering

Oplagring

Forsikring

Luftfragt

Kørsel

Lavendelstræde 15-17 . Telf. MI 920* . Telegr.-adr. SVENPET

Grænse-kontor i Padborg: SVEN PETERSEN
International Spedition

For sportens skyld

a howeni

RANTZAUSGADE 19 - KØBENHAVN N - TELEFON (01) *35 04 88

*Ved forevisning af medlemsbladet gives
20 % på regnemaskiner og skrivemaskiner*

regnemaskiner

skrivemaskiner

kasseapparater

brandbøks

pengeskabe

kontormøbler

v/ B. Finn-Nielsen og Bendt Werge

Kruse & Petersen

Gasværksvej 19-21 — Telefon 21 27 41

Østerbro afd. Parklin, Østerbrogade 98 - TR 2742

Stort udvalg i herrekonfektion samt lingeri

FREMsagt

»Pyromanen«

Henrik Poulsen har fået øgenavnet „pyromanen“ for alle sine brændte chancer i en fodboldkamp. Frem må snart passe på med alle de pyromaner.

Billet mrk.

Annonce i belgisk avis

Indehaver af Snackbar ønsker bekendtskab med smuk, munter, fornuende og superintelligent kvinde fra det allerbedste miljø. Hun må være villig til at skænke kaffe og servere pølser, når servitricen har fri.

Billet mrk. „FORMÅL ÆGTE-SKAB“.

Har du tænkt over:

at edderkoppen er lykkeligst, når dens liv hænger i en tråd.

at hvor tankerne er magre, er ordene fede.

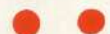
at hvor der er en smigrer, der er også gerne en nar.

Hørt under VM

Når Sir Alf Ramsey kan tage Bobby Charlton ud af kampen England-Brasilien, kan jeg vel også tillade mig at tage Pauli Jørgensen ud.

Edvard Lærke

På gaven foranledning

På gaven foranledning, skal bladudvalget hermed bekræfte, at sidste års ynglingetræner Harald Gronemann, der nu træner Kastrup Boldklub, forlod sin trænergerning i Boldklubben Frem i bedste forståelse med klubbens formand. Samtidig vil vi gerne ønske Gronemann al mulig held og lykke med arbejdet i den nyoprykkede tredje divisions klub.

Bladudvalget

Fodboldstudenten

Mel: Kom hjem, oh kom dog hjem.

Henning du er innerwing,
og i benet har du sving,
at du rejste det var trist,
hvorfor blev du ej jurist,
tænk hvis det for dig var hændt,
at du var evighedsstudent,
så led klubben ingen nød,
tænk blot på dit hovedstød,
nu hvor alting er forbi,
vil vi mindes dig fordi,
du er en vi godt kan li',
så til dig vi godt vil fri,
når du rejser hjem engang,
og til klubliv føler trang,
så kom dog hjem, til „FREM“ igen.

den „robuste“

Det at være i et spilleudvalg!

Hvis han er venlig, er han familær.
Hvis han er alvorlig, er han et
surt opstød.
Er han ung, ved han ikke noget
som helst.
Er han ældre, er han et mosgroet
oldtidslevn.
Hvis han tilhører et parti,
er han ensidig.
Hvis ikke, er han et fjols, der ikke
tør vise kulør.
Hvis han går i kirke, er han
en hykler.
hvis han ikke gør det, er han
en hedning.
Hvis han drikker, er han en sut,
hvis han ikke gør det, er han
en hængemule.
Taler han med alle, er han et
sludrechatol,
gør han det ikke, er han en mumie.
Hvis han vil overholde lovene,
er han en pernittengryn,
hvis ikke, er han sløset.
Hvis han holder opsyn, er
han en spion,
hvis ikke han gør det,
er han ligegyldig.
Han må være tålmodig som en engel,
være tykhudet som en flodhest, snu
som en ræv, modig som en løve, blind
som en muldvarp og tavs som graven.

Kort sagt: Han må vide alt, se alt,
intet sige – men alligevel klare alt.

»12 rigtige«

Så var der: Smørrebrødsjomfruen der fik løn „pålæg“
„ „ „ : Cykelsmeden der var „kæderyger“
„ „ „ : Skovriderens datter der blev gift med en høj flot „fyr“
„ „ „ : Kassereren der lagde „ørerne“ tilbage
„ „ „ : Snedkerens søn der var dum som „bræt“
„ „ „ : Mønnikes søn A. rytteren der var „hjulbenet“
„ „ „ : Badmintonspilleren der sprang op med et „sæt“
„ „ „ : Fodboldspilleren der var skør i „bolden“
„ „ „ : Bedemanden der var „kisteglad“
„ „ „ : Blæksprutterne der gik „arm i arm i arm i arm i“
„ „ „ : Elevatorføreren der sagde „op“
„ „ „ : Klokkerens kone der var „nedringet“.